

Predmet: Lovas (Ljuban Devetak i dr.)**Broj predmeta: K-Po2 22/10****Glavni pretres 29.12.2010.****Izveštaj:** Nataša Kandić i Slavica Jovanović, punomoćnice oštećenih**Ispitivanje svedoka/oštećenog Darka Martinovića**

Na dan napada na Lovas, nalazio se u svojoj kući. Oko 7:30 časova ujutru probudio ga je otac Zvonimir Martinović i rekao mu da srpske snage napadaju Lovas. Zajedno su otišli do Vlade Somborca, gde su se razišli, nakon čega ga više nikada nije video. Kasnije je saznao da je uhapšen, ispitivan i ubijen.

Pitanja zamenika tužioca

Odnosi između Srba i Hrvata pre napada na selo bili su dobri. Napad na Lovas vršen je iz pravca Opatovca, a iz pravca Vukovara granatirano je selo. Dve-tri granate pale su u njegovu baštu, a jedna od njih nije eksplodirala.

Mira Antolović i Slavica Turkalj-Antolović rekle su mu da mu je otac bio zaklan i da su njegovo telo videle u dvorištu Andrije Martinovića. Slavko Božić mu je rekao da su srpski vojnici njegovog oca ispitivali u kući Ivice Franciškovića. Po njegovim saznanjima, njegov otac ubijen je 10. ili 11.11.1991. Meštani Lovasa koji su nakon napada odlazili iz sela, pričali su mu da su selo napustili iz straha po život, da su srpski vojnici neke meštane nateriali da se kreću minskim poljem, da su Hrvati obavljali prinudne radove, nosili bele trake oko ruku i kuće obeležavali belom tkaninom.

Pitanja branilaca optuženih

Učestvovao je u seoskim stražama koje su bile organizovane par meseci pre napada na selo. Na straži je imao lovačku pušku. Lovas je granatiran i pre napada, kada su oštećeni crkva i silosi. Iz Lovasa je otišao na dan napada na selo i tri naredna dana proveo je u obližnjoj šumi Badnjara, odakle je otišao dalje. Njegova kuća zapaljena je na dan napada.

Ispitivanje svedoka/oštećenog Marka Kesegića

Pre napada na Lovas radio je kao pekar u Vukovaru. Zbog ratnih dešavanja nije odlazio na posao. Hleb za potrebe meštana sela pripremao je u improvizovanoj pekari. Napad se dogodio 10.10.1991. godine i počeo je u ranim jutarnjim časovima granatiranjem sela koje je trajalo oko pola sata. Nakon granatiranja čuli su rafale, pucanje po selu i videli dim iz zapaljenih kuća. Sve do podneva niko nije dolazio po hleb, a onda su došli neki njemu nepoznati srpski vojnici i uzeli sav pripremljeni hleb. Oko pola deset naveče u selo su ušli tenkovi i rasporedili se na više mesta. Pucnjava i detonacije su trajale cele noći. Sutradan je po njega došao neki vojnik koji mu je rekao da ga zove optuženi Ljuban Devetak. Optuženog Devetaka zatekao je u kancelariji u Zemljoradničkoj zadruzi, i tada mu je rekao da nastavi sa radom na pripremi hleba. Na ruci je od tada nosio belu traku.

Pitanja zamenika tužioca

Na dan napada, na putu do kuće video je teško povređenog Josipa Kraljevića, koji je tražio pomoć i kasnije preminuo i telo Kate Balić. Kuće nekih meštana Hrvata bile su spaljene.

Optuženog Ljubana Devetaka viđao je obučenog u civilno odelo, ali ponekad i u uniformi. Optuženi Milan Devčić bio je komandir milicije. U pekaru je par dana po napadu došao neki Kosta koji je rekao da je komandant dobrovoljačke jedinice optuženi Željko Krnjajić. Tog optuženog viđao je nakon napada na selo i zna da je bio ranjen. Meštani Hrvati zatvarani su u podrum Mesne zajednice. U hangaru Zemljoradničke zadruge bili su zatvoreni Hrvati koji su sutradan odvedeni na minske polje.

Pitanja branilaca optuženih

Propusnice za izlazak iz sela dobijali su u komandi gde su se nalazili vojnici. Selo je granatirano i pre 10.10. kada su bili oštećeni silosi. Pre napada na Lovas održavane su seoske straže koje su imale zadatak da obaveste meštane u slučaju da se dešava nešto nepredviđeno.

Pitanja predsednice veća

Antun i Anka Jovanović ubijeni su na dan napada na Lovas, a tada je izgorela i njihova kuća. Stanica milicije nalazila se u kući Bore Kesera. Optuženi Milan Devčić dao mu je pušku i rekao mu da ide na stražu na kraju sela.

Pitanja punomoćnica oštećenih

Ispred kancelarije optuženog Ljubana Devetaka nalazilo se mnogo srpskih vojnika. Gornji deo vojne uniforme je nosio jer se tako osećao bezbednije.